

Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) fremsatte. Jeg skal først med Hensyn til Hovedforskjellen, nemlig Grunden til, at der gjøres Forskjel mellem blinde Ankere og Ankere forsynede med Bøie, bemærke, at denne Forskjel jo ikke fandtes i mit oprindelige Forslag, som gik ud paa, at begge Dele skulde behandles ens, men de Udtalelser, som faldt her i Salen ved første Behandling, bevirkede, at jeg ikke antog det for muligt at føre en saadan Opfattelse igennem. Det, som da ved denne Leilighed maatte blive at erindre, er jo dette, at hele den bestaaende Lovgivning og hele den Udvikling, vi have indtil dette Dødsblik, gaar ud paa at gjøre denne Forskjel, og kan man ikke opnaa nogen Forandring i den bestaaende Tingenes Orden, bliver altsaa denne Forskjel bestaaende. Jeg mener ogsaa, at man maa indrømme, at der jo nok kan være nogen Grund til at gjøre denne Forskjel. For det Første er der jo fra Opfiskernes Standpunkt den Grund til at gjøre den, at det er meget mere besværligt at opfiske Ankere uden Bøie end med Bøie, idet det maaske er den væsentligste Bestandsdel af Heiligheden at finde Ankeret, men derom bliver der ikke Spørgsmaal, naar Ankeret er forsynet med Bøie. At derfor Fjnderens Stilling bliver gunstigere med Hensyn til Ankere, som ikke ere forsynede med Bøie, eller blinde Ankere, end med Hensyn til Ankere med Bøie, er i og for sig ikke unaturligt, og dette er vel ogsaa Grunden til, at man i hele den tidligere Lovgivning har gjort denne Forskjel. Dernæst mener jeg heller ikke, at man ganske kan affe fra en anden Omstændighed, som jeg nok hørte, at den ærede Kaler vilde fratjende al Betydning, nemlig den Omstændighed, at blinde Ankere ere farligere for Skibsfarten end Ankere med Bøie, af den simple Grund, at naar Ankere ere forsynede med Bøie, veed man, at der er saadanne Ankere og kan tage sig i Agt, hvorimod, naar Ankere ligge paa Havbunden uden at være forsynede med Bøie, veed man ikke, at de ere der og kan ikke tage sig i Agt for dem, og jeg skulde tro, at det især er meget lettere for Dampskibe at tage sig i Agt for en Bøie, som kan ses, end at tage sig i Agt for Gjenstande, som ligge paa Bunden, og som man ikke kan se. Faren ved blinde Ankere er hovedsagelig ikke den, at Skibene selv komme til at støde mod Ankeret og derved ødelægges. Dette kan ske og er vel ogsaa sket, men det er ikke Hovedsagen. Hovedsagen er derimod den, at andre Skibe let kunne miste deres eget Anker, naar de kaste det ud paa Steder, hvor saadanne

blinde Ankere findes paa Bunden, idet disse kunne komme til at henge fast i deres eget Anker, og dette derved gaa tabt. Derfor har jeg troet — og det er vistnok ogsaa den Opfattelse, som ligger til Grund for hele den hidtilværende Lovgivning — at disse blinde Ankere ere mere farlige og generende for Søarten end Ankere, forsynede med Bøie, og dette er en Grund, som jeg mener nok i og for sig kan forsvare denne Forskjel. Den Omstændighed, at det, at en saadan Forskjel eksisterer og har eksisteret i mange Aar, kan friste til forskjellige Misligheder, skal jeg gjerne indrømme, men jeg skal dog paa den anden Side fremhæve, at dette har man dog ikke i nogen særdeles Grad følt noget til i de mange Ader, hvori denne Forskjel har bestaaet. Jeg mener derfor, at ligesaavel som man hidtil har kunnet undvære Straffebestemmelser —, og jeg i det Mindste har aldrig set offentlig fremkomme Ønsker om Straffebestemmelser for at værne imod, at man borttager Bøien fra Ankere, som ere forsynede med Bøie af dem, der have udlagt dem, — og ligesom man ikke — saavidt jeg veed — har følt Savnet i nogen særlig Grad af disse Straffebestemmelser indtil Dato, saaledes kan jeg ikke se, at der skulde være nogen særdeles Nødvendighed for at faae dem nu. Alt, hvad der kan siges med Hensyn til, at Folk kunde ville tilvende sig Ankere ved hemmelig at borttage Bøien og foregive, at Ankeret ikke har været forsynet med Bøie, er jo Indvendinger, der ikke kunne være rettede særlig mod Vædringsforslagene, men som ligesaa meget maa være rettede imod den nu bestaaende Lovgivning, og, som sagt, nogen særdeles stor Mislighed, som skulde hidrøre fra denne Tingenes Tilstand, har jeg ikke nogensinde hørt fremkomme Klage over. Jeg tør ikke bestride, at det maaske af og til kan fremkomme, at noget Sligt er sket, men det er dog en Svig, som jeg ikke kan antage, kan være begaaet i særlig stort Omfang. Tværtimod vil jeg ogsaa betragte det som en temmelig afgjort Sag, at man efter den bestaaende Lovgivning vil kunne straffe et saadant Forhold, idet nemlig dette Forhold ikke godt kan ske i nogen anden Hensigt end den, at ville tilvende sig Ankeret eller bane sig Udgang til at tilvende sig det; thi hvorfor skulde man ellers gjøre det? Men i hvert Tilfælde, en Straffebestemmelse for dette Forhold kan jeg jo selvfølgelig ikke have noget imod, i Fald man virkelig tror, at det er nødvendigt at indfætte en saadan i Lovforslaget; thi dette maa vel alle være enige om, at det er en høist utilbørlig Handling, som i Betragtning af, at den kan føre